

Kerstin Hessius
Särskild utredare
08-555 171 75

Sara Bergström
Utredningssekreterare
070-414 09 25

Öppnar för möjligheten till överupplåning

”Det ska vara möjligt för statens att ge ut statsobligationer även när det inte finns ett lånebehov, om syftet är att säkerställa en god låneberedskap i framtiden.”

Det säger Kerstin Hessius, särskild utredare i Statsskuldsutredningen, som i dag överlämnar betänkandet *Översyn av statsskuldspolitiken* (SOU 2014:8) till finansmarknadsminister Peter Norman.

Om statsskulden fortsätter att minska kan befintliga marknader och upplåningskanaler tunnas ut och försvinna. Det är viktigt att staten har möjlighet att upprätthålla statsobligationsmarknaden även i perioder när lånebehovet är låg. Möjligheten att överupplåna kan i det här perspektivet ses som en försäkring för att säkerställa goda finansieringsmöjligheter för staten även i framtiden. Enligt utredningens bedömning bör överupplåningen gå att genomföra till begränsad kostnad och risk.

Möjligheten att överupplåna handlar primärt om att säkerställa en god låneberedskap för staten. Men en skulle även komma det finansiella systemet till del. Även om utredningen bedömer att de finansiella marknaderna kommer att kunna anpassa sig till en krympande statsskuld, så är det sannolikt att det finansiella systemet blir mer sårbart.

– En väl fungerande statspappersmarknad kommer därför bidra till att det finansiella systemet fungerar mer effektivt, inte minst genom att det blir mer robust och mindre sårbart för störningar, säger Kerstin Hessius.

Enligt utredningens bedömning ligger behovet av överupplåning förhållandevis långt fram i tiden, om det ens kommer att uppstå. Utredningen menar dock att det ändå är av värde att redan nu öppna för möjligheten till överupplåning genom att det införs ett sådant upplåningsändamål i budgetlagen.

– Det skulle befästa statens och Riksgäldens långsiktiga åtagande i marknaden, säger Kerstin Hessius.

Utredningen har även gjort en mer allmän översyn av statens upplåning och skuldförvaltning. Bland annat föreslår utredningen att det ska införas ett längre tidsperspektiv i styrningen av statsskuldförvaltningen, så att regeringen ska fatta riktlinjebeslut mer sällan. Utredningen föreslår att regeringen ska fatta riktlinjebeslut minst var tredje år, i stället för varje år som nu. Skälet är främst att det under normala omständigheter inte finns något behov av att ompröva riktlinjerna mer frekvent och att processen är resurskrävande.

Förslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2016.

Läs hela betänkandet på www.sou.gov.se